

Samen kerken.....

De pastoor zal het toch wel weten.

Ouderen onder ons zullen zich nog wel de tijd herinneren dat de kerk het alleen te zeggen had op het gebied van zingeving en spiritualiteit. Die alleenheerschappij van de kerk ging zeer ver. Zij verleende ook de priesters groot gezag. Ik herinner me nog mijn schoonvader in deze. Het was een zonnige, zondagmiddag. Het hooi was mooi droog en zou eigenlijk binnengehaald moeten worden. Maar... wie haalt nu op zondag hooi binnen? Echter.. er dreigde onweer..

Mijn schoonvader raadpleegde de pastoor en legde hem het dilemma voor. De pastoor zou het toch wel weten. De pastoor, een zeer verstandig man, zei dat mijn schoonvader zijn geweten moest volgen. Het kon niet Gods bedoeling zijn dat het hooi niet binnengehaald zou moeten worden vanwege de zondagsrust. Toen haalde mijn schoonvader het hooi binnen, met een gerust geweten.

In onze tijd zijn we, wat onze geestelijke inspiratie betreft, niet alleen meer aangewezen op de zondagspreek van de pastoor. Op allerlei plekken binnen en buiten de kerk vinden we inspiratie. Inspiratie heeft alles te maken met het dagelijkse leven.

De concrete ervaringen van ons leven roepen vragen op naar de zin ervan. Spiritualiteit geeft hierop geen antwoord maar helpt wel het zoeken ernaar. Wat is de zin van het lijden in ons leven, wat is de zin van de dood?

De kerk is een plaats waar het geloof met elkaar wordt gecommuniceerd. Maar dan moeten de overwegingen geen onman show zijn. In de beleving van de mensen die zondags naar de kerk komen, is wel veel veranderd.

Vroeger zei men: dat de priester de heilige mis opdroeg. De gelovigen woonden de mis bij. Nu spreken we over viering van de eucharistie.

Lag eerder de nadruk op het offerkarakter van de Heilige Mis, nu ligt het accent op de maaltijd, een herinnering aan het Heilig Avondmaal zoals Jezus hield met zijn leerlingen.

“Doe dit tot mijn gedachtenis”

Hier hebben we allemaal deel aan, de rol van de priester is m.i. meer die van bedienaar

Ik kan niet aan de indruk ontkomen, dat de leiders van de kerk zich bekommeren om een aantal regeltjes. Daar gaat het in wezen niet om. De voorbereidingsweken op Pasen zijn een periode van bezinning, zelfinkeer en versoering. Misschien gaan we zo ontdekken wat niet goed zit bij onszelf. Zo kunnen we komen tot een oprecht schuld belijden voor God en voor elkaar.

Ben Dashorst
Lid Raad van Kerken.

Website: www.raadvankerkenborne.nl E-mail: info@raadvankerkenborne.nl